COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 10 juni 1998

betreffende steunmaatregelen van Duitsland ten behoeve van de kolenindustrie in 1997

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 2046)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(98/687/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,

Gelet op Beschikking nr. 3632/93/EGKS van de Commissie van 28 december 1993 tot vaststelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de lidstaten ten behoeve van de kolenindustrie ([1]), inzonderheid op artikel 2, lid 1, en op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Bij brief van 30 september 1996 heeft Duitsland de Commissie overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS in kennis gesteld van de steunmaatregelen die het voornemens is voor het jaar 1997 ten behoeve van de steenkoolindustrie te nemen. Bij brieven van 15 oktober 1996, 5 juni 1997, 22 oktober 1997, 27 januari 1998 en 4 maart 1998 heeft Duitsland de door de Commissie gevraagde aanvullende informatie verstrekt.

Overeenkomstig Beschikking nr. 3632/93/EGKS spreekt de Commissie zich over de volgende financiële maatregelen uit:

a) steun voor de bedrijfsvoering overeenkomstig artikel 3 van de beschikking ten bedrage van 6 364 miljoen DEM;

b) steun voor buitenbedrijfstelling overeenkomstig artikel 4 van de beschikking ten bedrage van 3 217 miljoen DEM;

c) steun overeenkomstig artikel 3 van de beschikking ten bedrage van 87 miljoen DEM voor het behoud van het ondergronds werkende personeel („Bergmannsprämie");

d) steun overeenkomstig artikel 5 van de beschikking ten bedrage van 200 miljoen DEM ter dekking van buitengewone lasten ten behoeve van de ondernemingen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH en Sophia-Jacoba GmbH;

e) steun overeenkomstig artikel 5 van de beschikking ten bedrage van 609,2 miljoen DEM ter dekking van buitengewone lasten ten behoeve van de ondernemingen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG en Sophia-Jacoba GmbH, teneinde deze ondernemingen in staat te stellen de kosten te dekken die uit de herstructurering van de kolenindustrie voortvloeien of die daaruit zijn voortgevloeid en die geen verband houden met de lopende productie.

De door Duitsland ten behoeve van de steenkoolindustrie geplande financiële maatregelen voldoen aan het bepaalde in artikel 1, lid 1, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS. De Commissie moet derhalve deze maatregelen overeenkomstig artikel 9, lid 4, aan de algemene doelstellingen en criteria van artikel 2 en de specifieke criteria van de artikelen 3 en 4 van genoemde beschikking toetsen en nagaan of zij verenigbaar zijn met de werking van de gemeenschappelijke markt. Voorts beoordeelt de Commissie overeenkomstig artikel 9, lid 6, van die beschikking of de aangemelde maatregelen verenigbaar zijn met het moderniserings-, rationaliserings- en herstructureringsplan ten aanzien waarvan de Commissie bij Beschikking 94/1070/EGKS ([2]) betreffende steunmaatregelen ten behoeve van de kolenindustrie voor het jaar 1994 een positief standpunt heeft ingenomen.

Bij brief van 5 mei 1998 heeft de steenkoolproducent RJB Mining Plc, een onderneming in de zin van artikel

([1]) PB L 329 van 30. 12. 1993, blz. 12.

([2]) PB L 385 van 31. 12. 1994, blz. 18.

80 van het EGKS-Verdrag, bij de Commissie een klacht ingediend over de door Duitsland voor de jaren 1997 en 1998 geplande steunmaatregelen voor de steenkoolindustrie. Volgens de klaagster is te verwachten dat deze de normale werking van de markt belemmeren en de concurrentie vervalsen; zij zouden bijgevolg strijdig zijn met het Verdrag, en met name met de artikelen 2 en 4.

II

Zoals uit de Duitse kennisgeving blijkt, hebben de in punt I, onder a) en b), genoemde financiële maatregelen voor een totaal bedrag van 9 581 miljoen DEM betrekking op steun voor de afzet van steenkool en cokes aan de staalindustrie van de Gemeenschap ten bedrage van 2 581 miljoen DEM en op steun voor steenkool voor elektriciteitscentrales ten bedrage van 7 000 miljoen DEM. Deze steunmaatregelen worden door Duitsland als steun voor de afzet omschreven.

De steun voor de afzet van kolen en cokes aan de staalindustrie van de Gemeenschap wordt, zoals in de kennisgeving van Duitsland van 5 oktober 1995 is uiteengezet, met een bepaald maximum voor een periode van drie jaar toegekend. Voor de periode 1995-1997 bedroeg deze steun 8 065 miljoen DEM, waarvan 5 010 miljoen DEM uit de rijksbegroting en 2 700 miljoen DEM uit de begroting van de deelstaat Nordrhein-Westfalen. De Bondsregering verlaagt haar jaarlijkse bijdrage van 1 760 miljoen DEM voor het begrotingsjaar 1995 tot 1 650 miljoen DEM voor het begrotingsjaar 1996 en vervolgens tot 1 600 miljoen DEM voor het begrotingsjaar 1997. De deelstaat Nordrhein-Westfalen verlaagt zijn bijdrage van 948,5 miljoen DEM in 1995 tot 889,2 miljoen DEM in 1996 en vervolgens tot 862,3 miljoen DEM in 1997. De bijdrage van Saarland wordt vervangen door een inschrijving in het Grootboek ten laste van de rijksbegroting en ten behoeve van de onderneming Saarbergwerke AG ten bedrage van 355 miljoen DEM, waarvan 118,4 miljoen DEM ter compensatie van het verlies in 1995 en telkens hetzelfde bedrag ter compensatie van het verlies in 1996 en in 1997 dienen. De desbetreffende bedragen worden vanaf het begrotingsjaar 1996 uitbetaald en worden in 1998 definitief afgerekend.

De uitkering op basis van deze steunregeling moet als een maximaal bedrag worden beschouwd. Aan het einde van de periode van drie jaar wordt voor de totale afzet door middel van een eindafrekening vastgesteld hoe groot het verschil is tussen de overeengekomen prijs en de productiekosten per ton. In tegenstelling tot de eerdere regeling wordt de door de steun gedekte, jaarlijks verkochte hoeveelheid niet meer van tevoren berekend. Alleen voor werkelijk verkochte hoeveelheden kan steun worden uitbetaald. In voorkomend geval wordt na de eindafrekening het teveel aan uitbetaalde steun teruggevorderd.

De steun voor de afzet van kolen voor de elektriciteitsproductie valt onder de vijfde wet inzake de elektriciteitswinning uit kolen („fünfte Verstromungsgesetz") van 12 december 1995 ([1]).

Volgens deze wet moeten de kolenmijnondernemingen de in het jaar 1997 aan thermische centrales geleverde hoeveelheden mededelen en aldus aantonen hoe zij de hun toegekende steunbedragen hebben besteed. Volgens die wet mag het gemiddelde steunbedrag per ton niet hoger zijn dan het verschil tussen de gemiddelde productiekosten en de prijs franco elektriciteitscentrale van uit derde landen ingevoerde steenkool. Bij deze regeling wordt een overschrijding van het maximumbedrag wegens stijging van de verkoop uitgesloten.

De steun werd in 1996 tot een maximumbedrag van 7 500 miljoen DEM beperkt en vervolgens in 1997 tot een bedrag van 7 000 miljoen DEM verminderd.

De Commissie stelt na onderzoek van de door Duitsland verstrekte gegevens vast dat de geplande steunbedragen per ton die in het kader van deze steunregeling voor de afzet werden medegedeeld, het verschil tussen de productiekosten en de op grond van door de contractpartijen vrij bepaalde prijzen te verwachten inkomsten niet overschrijden en voor de in de Gemeenschap geproduceerde kolen niet tot prijzen franco centrale leiden die lager zijn dan die voor steenkool van soortgelijke kwaliteit uit derde landen.

De werkelijk uitgekeerde steunbedragen moeten in voorkomend geval op grond van de werkelijke kosten en inkomsten en de werkelijk verkochte hoeveelheden vóór eind 1998 op jaarbasis worden verrekend.

Bij de beoordeling van deze beide maatregelen gaat de Commissie ervan uit dat het, ongeacht welke beginselen Duitsland voor het verlenen van steun aan kolenmijnondernemingen in de zin van het EGKS-Verdrag — in dit geval voor steun aan de afzet — heeft vastgesteld, bij de maatregelen ter dekking van een groot deel van de productiekosten van deze ondernemingen, onverschillig voor welke markt de betrokken producten zijn bestemd, in feite om steun voor de lopende productie gaat, die onder de artikelen 3 en 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS valt.

III

De overeenkomstig artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS geplande steun voor de bedrijfsvoering is bestemd voor de productie-eenheden van de ondernemingen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG en Preussag Anthrazit GmbH. In het geval van Ruhrkohle AG wordt de steun verleend ten behoeve van de productie-eenheden

([1]) BGBl. I, blz. 1638.

Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard en Heinrich Robert. Bij de Saarbergwerke AG is de maatregel voor de productie-eenheden Ensdorf en Warndt/Luisenthal bestemd. In het geval van Preussag Anthrazit GmbH komt de steun ten goede van de productie-eenheid Ibbenbüren. Deze steun ten bedrage van 6 364 miljoen DEM is bedoeld om het verschil te compenseren tussen de productiekosten en de verkoopprijs die de contractpartijen op basis van de op de wereldmarkt genoteerde prijzen voor steenkool van soortgelijke kwaliteit uit derde landen vrij hebben bepaald.

Op grond van de door Duitsland verstrekte gegevens en van artikel 3, lid 3, van genoemde beschikking stelt de Commissie vast dat de kosten bij constante prijzen tussen 1996 en 1992 met 15 % zijn gedaald. Er is een duidelijk verschil tussen de gemiddelde productiekosten, die in 1996 269 DEM per ton steenkoolequivalent (tse) bedroegen, en de prijzen op de wereldmarkt voor gelijkwaardige kwaliteit ten belope van 80 DEM tse. Dit verschil kan evenwel, naarmate de productie in de meest productieve installaties wordt geconcentreerd, in de komende jaren enigszins afnemen.

De te noteren kostenvermindering overtreft de door Duitsland in het kader van het moderniserings-, rationaliserings- en herstructureringsplan medegedeelde kostenverlaging, waarover de Commissie bij Beschikking 94/1070/EGKS gunstig advies heeft uitgebracht.

Voorts is de Commissie van mening dat het beginsel van degressieve steun, dat Duitsland na de goedkeuring van het genoemde plan in de wetgeving en de begrotingsvoorschriften heeft opgenomen, deze tendens nog zal versterken.

Het doel is de steun tot een minimum terug te brengen; indien men de lijn van het door Duitsland gevolgde beginsel doortrekt, namelijk dat steun alleen mag worden verleend voor de voor de elektriciteitsopwekking bestemde productie en voor de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap, verplicht Duitsland zich ertoe de voor de industrie en huisbrand bestemde productie tegen prijzen af te zetten die de productiekosten dekken.

De Commissie heeft geen bezwaar tegen de steun die Duitsland voor de door Preussag Anthrazit GmbH geproduceerde 1,28 miljoen ton antracietfijnkool, die voor de elektriciteitsopwekking zijn bestemd, beoogd te verlenen. Zij kan evenwel nog geen besluit overeenkomstig artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS nemen met betrekking tot een bedrag van 65 miljoen DEM, dat Duitsland aan deze onderneming, zoals aan de Commissie medegedeeld, voor het jaar 1997 wil verlenen. Dit bedrag dekt voor 647 000 ton antracietgruiskolen, die deze onderneming aan de industrie en als huisbrand heeft verkocht, het verschil tussen productiekosten en gemiddelde verkoopprijs.

De Commissie zal na het lopende onderzoek van de verkoop van antracietgruiskolen van deze onderneming in het Verenigd Koninkrijk een besluit nemen. Op grond van klachten en haar eigen onderzoek heeft de Commissie bij schrijven van 2 augustus 1997 tot de Duitse regering een aanmaning gericht waarbij zij haar officieel de inhoud van de klachten heeft medegedeeld en om opmerkingen inzake het gedrag van de betrokken ondernemingen en de houding van de Duitse regering heeft verzocht ([1]).

Duitsland verbindt zich, overeenkomstig het bepaalde in artikel 86 van het EGKS-Verdrag, de steun in de vereiste mate te beperken, met inachtneming van sociale en regionale overwegingen in verband met de teruggang van de steenkoolwinning in de Gemeenschap, en erop toe te zien dat deze steun direct noch indirect een economisch voordeel voor een andere activiteit dan voor de steenkoolproductie oplevert, bijvoorbeeld voor industriële activiteiten in verband met de productie of omzetting van steenkool uit de Gemeenschap.

Bij de beoordeling van de steun voor de bedrijfsvoering, als bedoeld in genoemd artikel 3, heeft de Commissie, overeenkomstig artikel 2, lid l, tweede streepje, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS, rekening gehouden met de dringende noodzaak de sociale en regionale gevolgen van de herstructurering van de kolenindustrie zoveel mogelijk te verzachten. Zij neemt voorts overeenkomstig artikel 3, lid 2, tweede alinea, kennis van de trendmatige verlaging van de productiekosten bij constante prijzen. Daaraan moet worden toegevoegd dat het herstructureringsbeleid dat Duitsland naar aanleiding van de overeenkomst van 13 maart 1997 tussen de steenkoolproducerende deelstaten Nordrhein-Westfalen en Saarland, de Duitse kolenindustrie, de vertegenwoordigers van de werknemers en de Duitse regering heeft aangekondigd, een verdere verlaging van de productiekosten en van de steun kan bewerkstelligen.

De Commissie stelt na onderzoek van de door Duitsland verstrekte gegevens vast dat de geplande steunbedragen per ton, die in het kader van deze steunregelingen voor de afzet werden medegedeeld, het verschil tussen de productiekosten en de op basis van de door de contractpartijen vrij bepaalde prijzen te verwachten inkomsten niet overschrijden en voor de in de Gemeenschap geproduceerde kolen niet tot prijzen franco centrale leiden die lager zijn dan die voor steenkool van soortgelijke kwaliteit uit derde landen.

Behoudens het besluit over een bedrag van 65 miljoen DEM, is op grond van de door Duitsland verstrekte informatie en de aangegane verplichtingen (zie onder VIII) de voor het jaar 1997 geplande steun met Beschikking nr. 3632/93/EGKS, en met name met de artikelen 2 en 3 van die beschikking, verenigbaar.

([1]) PB C 258 van 23. 8. 1997, blz. 2.

IV

De steun ten bedrage van 3 217 miljoen DEM voor buitenbedrijfstelling, zoals bedoeld in artikel 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS, moet het verschil tussen de productiekosten en de op basis van de op de wereldmarkt genoteerde prijzen voor steenkool van soortgelijke kwaliteit uit derde landen vrij bepaalde verkoopprijs compenseren en is bestemd voor de productie-eenheden van de onderneming Ruhrkohle AG, met name voor de productie-eenheden Sophia-Jacoba, Fürst Leopold/Wulfen, Ewald/Hugo, Haus Aden/Monopol en Westfalen. In het geval van de onderneming Saarbergwerke AG is de maatregel voor de productie-eenheid Göttelborn/Reden bestemd.

Deze steun is een onderdeel van een plan voor volledige of gedeeltelijke sluiting van de genoemde productie-eenheden.

Afgezien van de sluiting van de productie-eenheid Sophia-Jacoba, die een onderdeel van het Duitse moderniserings-, rationaliserings- en herstructureringsplan is, waarover de Commissie op 13 december 1994 gunstig advies heeft uitgebracht, vormen de genoemde sluitingen een onderdeel van de overeenkomst van 13 maart 1997, die tussen 1997 en 2002 tot een vermindering van de productiecapaciteit met 16 miljoen ton (34 % van de totale productiecapaciteit) en tot het verdwijnen van 33 000 arbeidsplaatsen zal leiden.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS werd de productie-eenheid Sophia-Jacoba in 1997 volledig gesloten; de productie-eenheden Göttelborn/Reden, Ewald/Hugo en Westfalen worden volledig stilgelegd vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van genoemde beschikking. Door de samenvoeging van productie-eenheden zal het tot gedeeltelijke sluitingen komen, die vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van de beschikking tot een permanente en naar verwachting aanzienlijke capaciteitsvermindering zullen leiden. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, tweede streepje, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS draagt deze steun bij tot de oplossing van de sociale en regionale problemen die uit de gedeeltelijke of gehele buitenbedrijfstelling van productie-eenheden voortvloeien.

De in 1996 te noteren productievermindering van 17 % ten opzichte van het jaar 1992 is in overeenstemming met de doelstellingen, die in het kader van het moderniserings-, rationaliserings- en herstructureringsplan werden medegedeeld, waarover de Commissie bij Beschikking 94/1070/EGKS gunstig advies heeft uitgebracht.

Het doel is de steun tot een minimum terug te brengen; indien men de lijn van het door Duitsland gevolgde beginsel doortrekt, namelijk dat steun alleen mag worden verleend voor de productie die voor de elektriciteitsopwekking en voor de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap is bestemd, verplicht Duitsland zich de voor de industrie en huisbrand bestemde productie tegen prijzen af te zetten die de productiekosten dekken.

De Commissie heeft geen bezwaar tegen de steun die de Duitse regering voor de door Sophia-Jacoba GmbH geproduceerde en voor de elektriciteitsopwekking bestemde 125 000 ton antracietfijnkool beoogt te verlenen. Zij kan evenwel nog geen besluit overeenkomstig artikel 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS nemen met betrekking tot een bedrag van 12 miljoen DEM, dat Duitsland aan deze onderneming, zoals aan de Commissie medegedeeld, voor het jaar 1997 wil verlenen. Dit bedrag dekt voor 120 000 ton antracietgruiskolen, die deze onderneming aan de industrie en als huisbrand heeft verkocht, het verschil tussen productiekosten en gemiddelde verkoopprijs.

De Commissie zal haar besluit nemen na het lopende onderzoek van de verkoop van antracietgruiskolen van deze onderneming in het Verenigd Koninkrijk. Op grond van klachten en haar eigen onderzoek heeft de Commissie bij schrijven van 2 augustus 1997 tot de Duitse regering een aanmaning gericht, waarbij zij haar officieel de inhoud van de klachten heeft medegedeeld en om opmerkingen inzake de houding van de betrokken ondernemingen en van de Duitse regering heeft verzocht ([1]).

Behoudens het besluit over een bedrag van 12 miljoen DEM, is op grond van de door Duitsland verstrekte informatie en de aangegane verplichtingen (zie onder VIII) de voor het jaar 1997 geplande steun met Beschikking nr. 3632/93/EGKS, en met name met de artikelen 2 en 4 van die beschikking, verenigbaar.

V

De steun ten bedrage van 87 miljoen DEM voor de financiering van de premies voor mijnwerkers van de Duitse kolenindustrie („Bergmannsprämien"), die 10 DEM per ploegendienst ondergronds bedraagt, moet een stimulans voor geschoold personeel vormen om ondergronds te werken en moet de rationalisering van de productie bevorderen. Uit de kennisgeving van Duitsland blijkt dat deze steun voor de mijnwerkers een financieel voordeel is en zodoende de productiekosten van de kolenmijnondernemingen vermindert. Het gaat derhalve om een steunmaatregel die aan artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS moet worden getoetst.

De steunmaatregel moet de productiviteit zoveel mogelijk doen opvoeren en vergemakkelijkt daardoor de herstructurering en rationalisering van de steenkoolindustrie. Hij draagt aldus tevens bij tot de verwezenlijking van de in

([1]) Zie voorgaande voetnoot.

artikel 2, lid 1, eerste streepje, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS genoemde doelstelling namelijk de verwezenlijking, in het licht van de kolenprijzen op de wereldmarkt, van verdere vooruitgang in de richting van economische rentabiliteit, teneinde tot een degressie van de steunmaatregelen te komen.

Bij de beoordeling van de steun heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 1, tweede streepje, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS rekening gehouden met de dringende noodzaak de sociale en regionale gevolgen van de herstructurering zoveel mogelijk te verzachten.

De steun draagt overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van genoemde beschikking bij tot een lichte verbetering van de economische rentabiliteit van de betrokken ondernemingen, aangezien de dankzij het behoud van geschoold ondergronds personeel bereikte productiviteitsstijging tot een verlaging van de productiekosten leidt.

In het licht van het bovenstaande en op grond van de door Duitsland verstrekte informatie en de verplichtingen van Duitsland (zie onder VIII) is de voor 1997 geplande steun in overeenstemming met de doelstellingen van Beschikking nr. 3632/93/EGKS, en met name met de artikelen 2 en 3 van die beschikking.

VI

De steun ter dekking van buitengewone lasten ten behoeve van de ondernemingen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH en Sophia-Jacoba GmbH ten bedrage van 200 miljoen DEM dient ter dekking van extra afwateringskosten voor bedrijven die in het kader van de herstructureringsmaatregelen werden stilgelegd en die zich in de nabijheid van actieve mijninstallaties bevinden. Daar in de stilgelegde mijnen niet of slechts in beperkte mate wordt afgewaterd, vloeit een deel van het water, dat nu geenszins aan de bestaande productie is gebonden, naar de in de nabijheid gelegen actieve mijn, hetgeen extra kosten veroorzaakt.

Deze uitdrukkelijk in punt II, onder b), van de bijlage bij Beschikking nr. 3632/93/EGKS vermelde steun dekt door de herstructurering veroorzaakte uitgaven voor de watervoorziening en de lozing van afvalwater. Overeenkomstig artikel 5 van de beschikking mag deze steun niet meer dan de kosten bedragen.

De Commissie heeft de overeenkomsten tussen de overheid en de ondernemingen alsook, in het kader van een audit, de gegevens betreffende de kosten gecontroleerd en vastgesteld dat de steunbedragen de vastgelegde middelen niet overschrijden.

De daardoor mogelijk geworden steunverlening vermindert het gebrek aan financieel evenwicht bij de betrokken ondernemingen en stelt deze in staat hun activiteiten voort te zetten. De steun voldoet bijgevolg aan de in artikel 2, lid 1, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS genoemde doelstellingen.

VII

De steun ten bedrage van 609,2 miljoen DEM ter dekking van buitengewone lasten ten behoeve van de ondernemingen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG en Sophia-Jacoba GmbH moet de kosten dekken die uit de herstructurering van de kolenindustrie voortvloeien of die daaruit zijn voortgevloeid en die geen verband houden met de lopende productie (lasten uit het verleden).

Deze steun resulteert uit in het kader van de kolenronde van 11 november 1991, na onderhandelingen tussen de mijnbouwondernemingen, de Duitse regering, de regeringen van de deelstaten Nordrhein-Westfalen en Saarland, de mijnwerkersbonden en de elektriciteitsbedrijven, genomen besluiten.

De steun dient ter dekking van de volgende kosten: lasten voor de betaling van de sociale uitkeringen die het gevolg zijn van pensionering van werknemers vooraleer deze de wettelijke pensioenleeftijd hebben bereikt, andere uitzonderlijke uitgaven voor werknemers die wegens herstructureringen en rationaliseringen hun baan hebben verloren, uitbetaling van pensioenen en schadeloosstellingen buiten het wettelijke systeem aan werknemers die wegens herstructureringen en rationaliseringen hun baan hebben verloren en aan hen die daarop vóór de herstructureringen recht hadden, gratis kolenleveringen aan werknemers die wegens herstructureringen en rationaliseringen hun baan hebben verloren en aan hen die daarop vóór de herstructureringen recht hadden. In technisch en financieel opzicht dient de steun ter dekking van door herstructureringen veroorzaakte bijkomende beveiligingswerkzaamheden ondergronds alsook van uitzonderlijke intrinsieke waardeverminderingen, voor zover deze door herstructurering van ondernemingen worden veroorzaakt.

Deze steun ter dekking van de uitdrukkelijk in punt I, onder a), b), c), d), f) en k), van de bijlage bij Beschikking nr. 3632/93/EGKS vermelde kosten mag, om aan het bepaalde in artikel 5 van genoemde beschikking te voldoen, de bedoelde kosten niet overschrijden.

De Commissie heeft de gegevens betreffende de kosten in het kader van een audit gecontroleerd en vastgesteld dat de steunbedragen niet hoger zijn dan de vastgelegde middelen.

De daardoor mogelijk geworden vermindering van de lasten van de betrokken ondernemingen vermindert hun gebrek aan financieel evenwicht en stelt deze in staat hun activiteiten voort te zetten. De steun voldoet bijgevolg aan de in artikel 2, lid 1, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS genoemde doelstellingen.

VIII

De Commissie neemt ervan kennis dat Duitsland in verordeningen de maatregelen garandeert die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de krachtens deze beschikking toegekende steun bij geen enkele onderneming en geen enkele productie-eenheid meer bedraagt dan het verschil tussen de productiekosten en de in het licht van de op de wereldmarkt genoteerde prijzen door de contractpartijen vrij overeengekomen verkoopprijs (franco onderneming waaraan wordt geleverd). De steunbedragen per ton van de lopende productie mogen niet ertoe leiden dat de prijzen voor kolen uit de Gemeenschap lager zijn dan die voor kolen van gelijkwaardige kwaliteit uit derde landen. Voorts ziet Duitsland erop toe dat de steun geen concurrentievervalsing en geen discriminatie tussen kolenproducenten en tussen afnemers en verbruikers van kolen in de Gemeenschap veroorzaakt.

Deze beschikking loopt niet vooruit op het standpunt van de Commissie inzake het herstructureringsplan voor de periode 1998-2002, waarover de Commissie te gelegener tijd overeenkomstig artikel 8 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS zal besluiten.

Teneinde de Commissie in staat te stellen te controleren of de productie-eenheden die steun overeenkomstig artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ontvangen, werkelijk een trendmatige daling van de productiekosten naar de maatstaf van de op de wereldmarkt genoteerde prijzen teweegbrengen, verplicht Duitsland zich de Commissie jaarlijks uiterlijk op 30 september de productiekosten van de betrokken productie-eenheden voor het daaraan voorafgaande jaar mede te delen alsmede alle in artikel 9 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS bedoelde gegevens te verstrekken. Wanneer sommige van deze productie-eenheden niet aan de voorwaarden van artikel 3, lid 2, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS voldoen, stelt Duitsland overeenkomstig artikel 4 van die beschikking de Commissie voor deze in een zich uiterlijk tot 23 juli 2002 uitstrekkend sluitingsplan, of op grond van uitzonderlijke sociale en regionale omstandigheden in een plan voor geleidelijke en ononderbroken capaciteitsvermindering op te nemen.

Krachtens artikel 3, lid 1, tweede streepje, en artikel 9, leden 2 en 3, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS moet de Commissie de voor de lopende productie toegekende steun aan de doelstellingen van de artikelen 3 en 4 van die beschikking toetsen. Duitsland deelt derhalve uiterlijk op 30 september 1998 de in 1997 werkelijk uitgekeerde bedragen alsook eventuele aanpassingen van de aanvankelijk verstrekte bedragen mede. Duitsland stelt naar aanleiding van dit jaarlijkse overzicht alle gegevens ter beschikking die voor de controle op de nakoming van de in de genoemde artikelen vastgestelde criteria vereist zijn,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Duitsland wordt gemachtigd ten gunste van de steenkoolindustrie de volgende maatregelen te nemen:

a) steun voor de bedrijfsvoering overeenkomstig artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ten bedrage van 6 299 miljoen DEM. De Commissie zal in een later stadium een besluit nemen over het resterende bedrag van 65 miljoen DEM voor de onderneming Preussag Anthrazit GmbH;

b) steun voor buitenbedrijfstelling overeenkomstig artikel 4 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ten bedrage van 3 205 miljoen DEM. De Commissie zal in een later stadium een besluit nemen over het resterende bedrag van 12 miljoen DEM voor de onderneming Sophia-Jacoba GmbH;

c) steun overeenkomstig artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ten bedrage van 87 miljoen DEM voor het behoud van het ondergrondse personeel („Bergmannsprämie");

d) steun overeenkomstig artikel 5 van Beschikking nr. 3532/93/EGKS ten bedrage van 200 miljoen DEM ter dekking van buitengewone lasten ten behoeve van de ondernemingen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH en Sophia-Jacoba GmbH;

e) steun overeenkomstig artikel 5 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS ten bedrage van 609,2 miljoen DEM ter dekking van buitengewone lasten ten behoeve van de ondernemingen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG en Sophia-Jacoba GmbH, die deze ondernemingen in staat stelt de kosten te dekken die uit de herstructurering van de kolenindustrie voortvloeien of die daaruit zijn voortgevloeid en die geen verband houden met de lopende productie.

Artikel 2

Duitsland verplicht zich ertoe overeenkomstig artikel 86 van het EGKS-Verdrag alle algemene of bijzondere maatregelen te nemen om de voor Duitsland uit deze beschikking voortvloeiende verplichtingen na te komen. Duitsland ziet erop toe dat de goedgekeurde steun uitsluitend voor de genoemde doelstellingen wordt gebruikt en zorgt ervoor dat steun voor alle geschrapte, te hoog geraamde of oneigenlijk gebruikte uitgaven voor in deze beschikking genoemde posten wordt terugbetaald.

Artikel 3

Duitsland deelt uiterlijk op 30 september 1998 de bedragen mee die in het kolenjaar 1997 daadwerkelijk werden uitgekeerd en verstrekt de in artikel 9 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS bedoelde gegevens.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 10 juni 1998.

Voor de Commissie
Christos PAPOUTSIS
Lid van de Commissie